

Dáma v bávu

$\text{♩} = 190$
Em Am⁷ B⁷ Em

Sil - ni - cí se zvol - na lou - dá je - nom lech - tá plyn,

5 Em Am⁷ D D⁷ G E⁷
a za le - sem v o - čích s bě - sem vy - no - řil se stín,

9 Am⁷ D⁷ G G/F# Em Am⁷ B⁷ Em B⁷ Em E⁷
jí hned dochází, co to zname - ná, když tmu ve dví rozřízne ta jasně červe - ná.

17 Am⁷ E⁷ Am⁷ D G D⁷ G E⁷ Am⁷ E⁷ Am⁷ D G D⁷
Dá - ma v bá - vu co dnes patří jí celý svět v mod - rém há - vu, to mohl bys jen zá - vi -

24 G G⁷ Am⁷ D⁷ G G/F# Em Am⁷ D⁷ G D⁷ G B⁷
dět svět - la blikají, jen stěží perou se s tmou pís - ty zpívají tu písničku zlověstnou.

Ruka letí k čepici a rázně pozdraví:

'Dáma se nám chvěje zimou, či má obavy?'

Okem sjede její tělo a že vnady má.

'To auto servis nevidělo', potom povídá.

Dáma v bávu, co dnes patří jí celý svět,
v modrém hávu. To mohl bys jen závidět.

Krůpěj na řasách s chlapem si už poradí.

Krásný strážníku, snad to tak moc nevadí.

...

...
'Světla řádně nesvítí a zde se loupá lak
a jak tak slyším ten váš motor, přechází mi zrak,
a v systému vidím ... ty krávo, ty vole ...
nebyla jste šest let na technické kontrole.'

Dáma v bávu je našťvaná na celý svět,
v modrém hávu teď klopýtá k vesnici zpět,
střevíce vyhodí, ego má ochromené,
autem zas jezdit smí, až bude opravené.